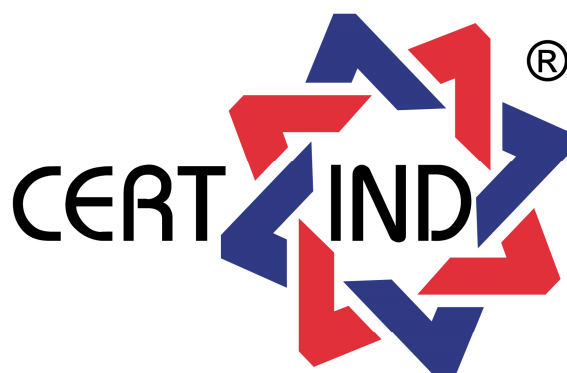
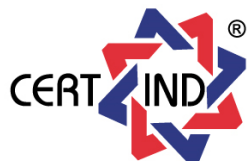

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

GHID
PRIVIND ETAPELE CERTIFICĂRII
ȘI RECUNAȘTERII PROTECȚIEI
DENUMIRII UNUI PRODUS
(D.O.P., I.G.P SAU S.T.G)

ORGANISM DE CERTIFICARE

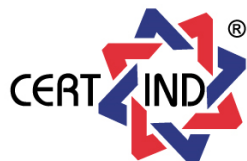
Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

CUPRINS

I CUPRINS	3
II PREZENTARE CERTIND SA	5
III GHID PRIVIND ELABORAREA DOCUMENTAȚIEI, ETAPELE CERTIFICĂRII ȘI RECUNOAȘTERII PROTECȚIEI DENUMIRII UNUI PRODUS AGRICOL SAU ALIMENTAR (D.O.P., I.G.P SAU S.T.G)	7
1. Definiții și obiective	7
1.1. Denumirea de Origine Protejată (DOP)	7
1.2. Indicație Geografică Protejată (IGP)	8
1.3 Specialitate Tradițională Garantată (STG)	8
1.4. Scopul înregistrării unei DOP, IGP sau STG	9
2. Sistem de evaluare a solicitărilor de protecție a denumirii	10
3. Conținutul unei cereri de recunoaștere a DOP, IGP sau STG	11
3.1. Transmisie prin e-mail	11
3.2. Notă de prezentare și de motivare a proiectului	11
3.3. Proiect de caiet de sarcini	12
Autoritatea competentă din statul membru	13
Grup solicitant	13
Tip de produs	13
1 - Denumirea produsului	14
2 - Descrierea produsului	15
3 - Definirea ariei geografice	19
4 – Elemente care dovedesc că produsul este originar din aria definită	21
5 - Descrierea metodei de obținere	22
6 - Elemente care să justifice legătura cu aria geografică	24
7 - Referințe despre structura de control	29
8 - Elemente de etichetare specifice	30
9 - Cerințe naționale	30
3.4. Document de control	30
3.5. Proiect de Document Unic	30
1.Denumire	31
2. Stat membru sau țara terță	31
3. Descrierea produsului agricol sau alimentar	31
4. Scurtă descriere a ariei geografice delimitate	33
5. Legătura cu aria geografică	33
6. Trimitere la publicarea caietului de sarcini	33
4. Conținutul unei cereri de modificare a unei DOP, IGP sau STG	34
4.1. Transmisie prin e-mail	34
4.2. Notă de prezentare și de motivare a proiectului	34
4.3. Proiect de caiet de sarcini modificat	34
4.4. Cerere de aprobare a unei modificări a DOP / IGP	35

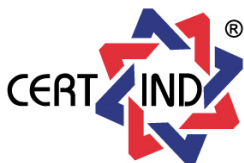

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

4.5. Document de control	36
4.6. Proiect de document unic modificat	37
Anexa 1. Lista legislației în vigoare privind indicațiile geografice	38
Anexa 2. Clasele produselor menționate în secțiunea „tip de produs”	39
Anexa 3. Cerere oficială pentru certificare protecția denumirii	40

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

II Prezentare CERTIND SA

CERTIND SA este un organism de certificare înființat în 2003 cu obiectivul de a furniza servicii de certificare, evaluare și instruire.

Am oferit și oferim servicii de certificare recunoscute la nivel mondial în România, Italia, Serbia, Bulgaria, Germania, Albania, Moldova, Bosnia, Macedonia și Muntenegru, iar cele peste 35.000 de certificate acordate de la înființare reprezintă garanția serviciilor oferite de CERTIND.

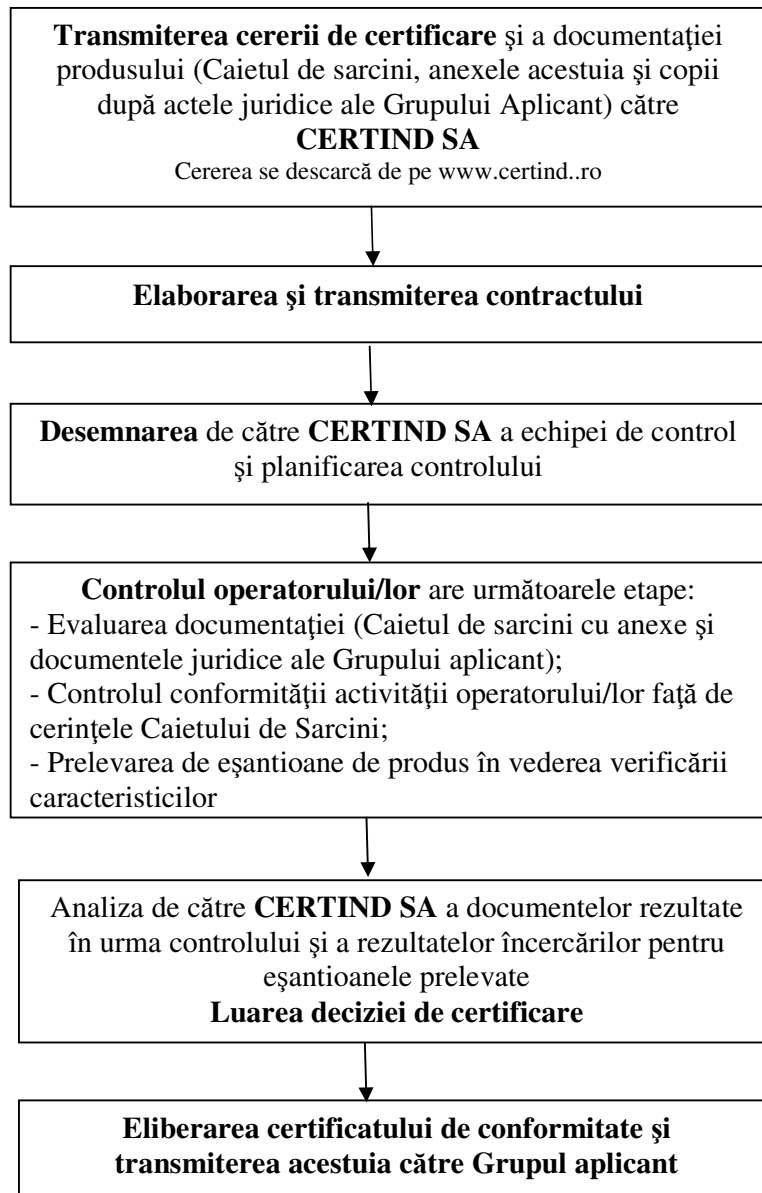
CERTIND deține multiple acreditări din partea Asociației de Acreditare din România – RENAR pentru certificarea sistemelor de management și a conformității produselor:

- ISO 9001 – Sisteme de management al calității;
- ISO 14001 – Sisteme de management de mediu;
- OHSAS 18001/ISO 45001 - Sisteme de management al sănătății și securității ocupaționale;
- ISO 22000 - Sisteme de management al siguranței alimentelor;
- ISO/IEC 27001 - Tehnologia informației. Tehnici de securitate. Sisteme de management al securității informației;
- ISO 50001 - Sisteme de management al energiei;
- ISO 37001 – Sisteme de management anti-mită;
- FSSC 22000 - licența din partea Fundației FSSC 22000 (www.fssc22000.com) pentru certificarea sistemelor de management al siguranței alimentului conform schemei FSSC 22000:
- Regulamentul 1221/2009 - privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS).
- Regulamentul (UE) nr. 305/2011 și notificare la Comisia Europeană - pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții
- Regulamentul (UE) 1151/2012, recunoaștere din partea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cât și a Comisiei Europene pentru protecția denumirii produselor - D.O.P. (Denumire de Origine Protejată), I.G.P. (Indicație Geografică Protejată) și S.T.G (Specialitate Tradițională Garantată).

Toate acreditările, recunoașterile și autorizarile CERTIND pot fi consultate pe www.certind.ro.

Acreditarea CERTIND de către Organismul național de acreditare RENAR, semnată de EA-MLA pentru toate domeniile de certificare conduce la Recunoaștere internațională a certificatelor emise. CERTIND respectă cerințele Regulamentului U.E. nr. 679 / 27.04.2016 privind Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În ceea ce privește protecția denumirii unui produs agricol sau alimentar (D.O.P.; I.G.P. sau S.T.G.), etapele certificării cuprind:

III GHID PRIVIND ELABORAREA DOCUMENTAȚIEI, ETAPELE CERTIFICĂRII ȘI RECUNOAȘTERI PROTECTIEI DENUMIRII UNUI PRODUS AGRICOL SAU ALIMENTAR (D.O.P., I.G.P SAU S.T.G)

1.DEFINIȚII ȘI OBIECTIVE

Denumirea de Origine Protejată, Indicația Geografică Protejată și Specialitatea Tradițională Garantată sunt definite prin Regulamentul (UE) al Parlamentului European și al Consiliului nr 1151/2012 privind sistemele de calitate pentru produsele agricole și alimentare; pentru produsele care fac parte din domeniul de aplicare al acestui regulament a se vedea Anexa 1: lista produselor eligibile.

Comisia Europeană înregistrează denumirile unor produse care fac obiectul unei recunoașteri naționale ca DOP, IGP sau STG.

1.1 DENUMIRE DE ORIGINE PROTEJATĂ (DOP)

Definiție:

Denumirea de origine este o denumire care identifică un produs originar dintr-un loc specific, o regiune sau, în cazuri excepționale, o țară, pentru care:

- calitatea sau caracteristicile sunt în mod esențial sau exclusiv datorate mediului geografic, inclusiv factorii naturali și umani,
- toate etapele de producție au loc în aria geografică delimitată.

Denumirea de origine protejată este un semn de identificare al calității și originii recunoscut încă din 1905 în Franța, din anul 1958 la nivel internațional (în temeiul Acordului de la Lisabona) și din 1992 la nivel european.

Denumirea de origine protejată se referă la un produs a cărui calitate și caracteristici sunt strâns legate de o origine geografică iar denumirea are o reputație bine stabilită. Aceasta presupune legături strânse între specificitatea mediului geografic (inclusiv factorii naturali și umani) și caracteristicile produsului.

Denumirea de origine protejată prezintă o tipicitate legată de zona geografică.

1.2 INDICAȚIE GEOGRAFICĂ PROTEJATĂ (IGP)**Definiție:**

Indicația geografică protejată este o denumire care identifică un produs originar dintr-un anumit loc, regiune sau țară, pentru care:

- o anumită calitate, reputație sau altă caracteristică este atribuită în principal originii sale geografice; și
- cel puțin una dintre etapele de producție are loc în aria geografică delimitată.

Indicația geografică protejată desemnează un produs a cărui calitate sau reputație sau altă caracteristică este influențată de originea sa geografică. IGP presupune legături între mediul geografic specific (care include factori naturali și / sau umani) și caracteristicile produsului.

Anumite caracteristici ale produsului îi conferă reputație: reputația este sensul unei recunoașteri publice puternic asociată cu un element de caracterizare a produsului. Reputația este în mod clar legată de originea geografică. Acest concept nu trebuie confundat cu notorietate, ceea ce înseamnă proprietatea de a fi cunoscut favorabil datorată tuturor caracteristicilor sale, fără a se identifica motivele.

1.3 SPECIALITATE TRADIȚIONALĂ GARANTĂ**Definiție:**

O denumire este eligibilă pentru a fi înregistrată ca specialitate tradițională garantată atunci când descrie un produs specific sau un aliment care:

- rezultă în urma unui proces de producție, de prelucrare sau a unei compoziții care corespunde unei practici tradiționale pentru produsul sau alimentul respectiv; sau
- este produs din materiile prime sau ingredientele utilizate în mod tradițional.

DOP, IGP și STG sunt patrimoniu public și, prin urmare, nu pot fi deținute ca proprietate privată a unui operator, spre deosebire, de exemplu de o marcă. De DOP, IGP sau STG poate beneficia orice operator situat în zona geografică care respectă condițiile stabilite într-un caiet de sarcini și se supune controlului; cerințele pentru STG sunt limitate numai la condițiile stabilite în caietul de sarcini (pentru STG nu există cerința unei zone geografice delimitate). Cererea de înregistrare este efectuată de un grup recunoscut care conține majoritatea operatorilor din locația în cauză.

1.4 SCOPUL ÎNREGISTRĂRII UNUI DOP, IGP sau STG

Înregistrarea unui denumiri ca DOP, IGP sau STG asigură protecție împotriva fraudelor de orice fel.

Protecția unei denumiri răspunde reglementărilor specifice denumirilor de origine, indicațiilor geografice și specialităților tradiționale garantate, care se găsesc la nivel național, european și internațional. Are la bază, de asemenea, reglementările generale privind înșelăciunea, lupta împotriva fraudei, concurența neloială și parazitismul (care înseamnă să se beneficieze de notorietatea sau reputația transmisă de DOP, IGP sau STG, fără a respecta regulile și constrângerile).

Denumirile înregistrate sunt protejate împotriva oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte, atunci când alte produse sunt comparabile cu cele înregistrate sub denumire protejată sau în cazul în care utilizarea exploatează reputația denumirii protejate, inclusiv atunci când produsele protejate sunt utilizate ca ingrediente. Ele sunt, de asemenea, protejate împotriva utilizării abuzive, imitării sau sugestiei, chiar dacă este indicată originea adevărată sau dacă denumirea utilizată este însoțită de o expresie, cum ar fi „gen“, „tip“, „metodă“, „stil“, „imitație“, sau expresii similare. Acestea sunt protejate împotriva oricărei practici de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului (Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, articolul 13).

DOP, IGP sau STG nu pot fi considerate ca fiind generice și cad sub incidența domeniului public. Prin urmare, punerea în aplicare se face de către Autoritatea Competentă și sub vigilența Comisiei Europene, ca o protecție specifică pentru protejarea intereselor atât a operatorilor, cât și a consumatorilor.

Autoritatea Competentă și operatorii pot lua măsuri legale pentru a asigura protecția denumirilor de origine protejată și indicațiilor geografice protejate și de a obține despăgubiri pentru daunele suferite:

- pentru litigii civile (în special în domeniul proprietății intelectuale);
- ca parte civilă în cadrul procedurii penale inițiate pe baza constatărilor și a rapoartelor întocmite de Autoritățile din România, pentru prevenirea fraudei denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate (MADR, ANPC, etc).

Ariile geografice delimitate, adică zonele delimitate pentru anumite denumiri protejate, pot primi, de asemenea protecție împotriva oricărei operațiuni de reamenajare, urbanism, investiții, construcții, exploatarea solului sau a subsolului sau punerea în aplicare a tuturor activităților economice de natură să afecteze zona sau a condițiilor de producție, calitatea sau imaginea produsului DOP, IGP sau STG. Autoritatea publică responsabilă cu autorizarea unor astfel de operații ar trebuie supusă unei proceduri de consultare prealabilă obligatorie.

Protecție națională tranzitorie

Protecția națională tranzitorie este o protecție care se dobândește în momentul transmiterii cererii de înregistrare a unei **DOP, IGP sau STG** Comisiei Europene. Această protecție națională tranzitorie trebuie să funcționeze numai pe teritoriul național, rezervă utilizarea denumirii numai operatorilor care îndeplinesc cerințele cautului de sarcini și nu dă dreptul de a utiliza termeni sau simboluri DOP, IGP sau STG.

În caz de refuz de a înregistra ca DOP, IGP sau STG, produsul își pierde beneficiul protecției naționale tranzitorii.

- În cazul unei cereri de înregistrare ca DOP, protecția națională tranzitorie este automată. Acesta din urmă este, prin urmare, un pas înainte pentru înregistrarea la nivel european ca DOP.

- În cazul unei cereri de înregistrare ca IGP sau STG, protecția națională tranzitorie este opțională și reprezintă un nivel inferior față de regurile europene de protecție. În cazul în care grupul solicitant dorește să beneficieze de aceasta, trebuie să o formuleze în cererea sa oficială.

Protecția națională tranzitorie este supusă procedurii de opoziție la nivel național, împreună cu caietul de sarcini. În continuare, acordarea protecției naționale tranzitorii este supusă deciziei Autorității Competente.

2. SISTEM DE EVALUARE A SOLICITĂRILOR DE PROTECȚIE A DENUMIRII DIN ROMÂNIA

În România sistemul de evaluare a solicitărilor de protecție a denumirii (DOP și IGP) are următoarea structură:

- **Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR), ca Autoritate Competentă;**
- **Organisme de inspecție și certificare (OIC) care aplică schema de certificare a produselor cu denumire protejată**

MADR, în calitate de Autoritate Competentă, are următoarele atribuții:

- primește, evaluează și transmite către Comisia Europeană solicitarea de recunoaștere a unei denumiri de origine, împreună cu dosarul cererii de recunoaștere
- primește, evaluează și transmite către Comisia Europeană solicitarea de efectuare a unei modificări (minore sau majore), împreună cu dosarul cererii de modificare
- evaluează anual activitatea OIC care pot desfășura activități de inspecție și certificare pe domeniul reglementat de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012
- recunoaște, în baza evaluărilor proprii și a acreditării obținute, OIC care pot desfășura activități de inspecție și certificare pe domeniul reglementat de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012; recunoașterea se acordă numai pentru clasele de produse pentru care OIC a fost acreditat

OIC (acreditate de organismul național de acreditare din România - RENAR) și recunoscute de MADR desfășoară activități de inspecție și certificare pe domeniul reglementat de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Activitățile de inspecție și certificare se pot desfășura **numai pentru domeniul acreditat și recunoscut de MADR**. Orice activitate desfășurată în afara domeniului conduce automat la retragerea acreditării și implicit a recunoașterii.

RENAR, în calitate de Organism de Acreditare, în baza acordurilor încheiate cu MADR, evaluează anual OIC în vederea acordării/menținerii acreditării pentru domeniile solicitate.

3. CONȚINUTUL UNEI CERERI DE RECUNOAȘTERE DOP, IGP SAU STG

Dosarul al cărui conținut este detaliat în paginile următoare trebuie să fie depus la OIC sub forma unei cereri de recunoaștere a DOP, IGP sau STG. Se compune din următoarele:

- 3.1. solicitare (e-mail, inclusiv), pentru aplicații de recunoaștere DOP, IGP sau STG, pe formular specific OIC,
- 3.2. nota de prezentare și motivația proiectului, inclusiv impactul său tehnic și economic,
- 3.3. proiectul de caietul de sarcini, (cu documente justificative corespunzătoare referitoare la anumite elemente ale caietului de sarcini: denumirea care urmează să fie înregistrată, condiționări, zone limitrofe ...)
- 3.4. un document care permite asigurarea controlului condițiilor de producție de către organismul de control selectat (a se vedea capitolul 5 din prezentul ghid.)

La etapele ulterioare ale analizei, se va cere grupului să producă un document unic, așa cum este detaliat în secțiunea 3.6 din acest ghid.

3.1 TRANSMISIE PRIN E-MAIL

Solicitarea trebuie să cuprindă:

- data și numărul versiunii documentelor depuse,
- obiectul transmiterii (depunerea inițială a unei cereri de recunoaștere, răspuns la solicitările de clarificare ...)
- în cazul în care este IGP sau STG, posibila aplicare a protecției naționale de tranziție.

3.2 NOTĂ DE PREZENTARE ȘI MOTIVARE A PROIECTULUI

Înainte de a începe procedura, este necesar ca operatorii interesați de produsul în cauză să argumenteze cu privire la validitatea acestei solicitări și la impactul **tehnic și economic** pentru efectuarea unui efort colectiv.

Grupul trebuie să prezinte și să justifice cererea sa în notă.

Motivele solicitării și poziția față de produse din aceeași categorie:

- **Prezența rațiunilor** care au condus la solicitarea pentru acest produs (nevoia de protecție a denumirii, impact economic ...);
- **Poziționați abordarea** față de alte produse din aceeași categorie și față de alte semne de identificare a calității și originii existente pentru produse din aceeași;
- **Prezența valorificării** (în primul rând economică) așteptată prin solicitare;
- **Demonstrați capacitatea operatorilor** de a respecta caietul de sarcini (investițiile necesare) și de a suporta costurile controalelor;

- **Prezentați și comentați interacțiunile potențiale** ale denumirii propuse cu nume de rase, soiuri sau mărci (denumiri care conțin parțial sau în totalitate denumirea propusă a fi protejată), în plus față de poziția 1 „numele produsului” din caietul de sarcini

.

Prezentarea filierei de producție:

Acest lucru ar trebui să permită localizarea producției în context economic.

Datele necesare includ:

- descrierea sectorului,
- numărul de operatori din sectorul pe categorii și localizarea geografică, (producătorii de materii prime, procesatori, intermediari, ambalatori)
- evoluția potențială a producției,
- o descriere sumară a sistemelor de producție agricolă (parte a produsului în activitatea operatorilor, gradul de specializare a fermelor, ...),
- volumele de produse (pe tipuri de operatori, dacă este cazul). De exemplu, pentru o brânză: mici producătorii individuali de lapte, ferme de producție lapte, cooperative de produse lactate, fabrici private de lapte, intermediari.
- modalități de comercializare ale produsului,
- prețul de vânzare (calculat pornind de la materii prime și până comercializarea finală a produsului)
- sau metodele de ambalare / prezentare utilizate.

Aceste date ar trebui să fie evaluate în contextul altor produse similare de pe piață.

3.3 PROIECT DE CAIET DE SARCINI

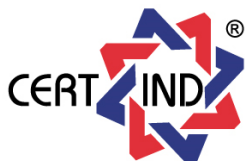
Regulamentul (UE) nr 1151/2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare constituie baza reglementărilor europene pentru DOP și IGP. Acesta prevede în principal un caiet de sarcini.

La nivel național, acest caiet de sarcini este examinat pentru propunerea de recunoaștere ca DOP IGP sau STG. Caietul de sarcini este aprobat de OIC.

După înregistrarea la nivel european al DOP, IGP sau STG, acest caiet de sarcini, eventual modificat (în timpul etapei de evaluare de către serviciile Comisiei Europene), va stabili condițiile pentru ca operatorii să beneficieze de DOP, IGP sau STG pentru producția lor (a se vedea capitolul 5 din prezentul ghid).

Practică:

- Se solicită
 - numerotarea paginilor
 - să se specifice o versiune a documentului.

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

- să se folosească fontul „Times New Roman” 12 pt pentru titlu și rubricile „Serviciul competent al statului membru,, „Grupul solicitant” și „Tipul produsului,, și fontul „Times New Roman” 11 pt pentru restul documentului.

- În caietul de sarcini (în afara rubricii „Solicitant”) ar trebui să facă referire la grupul solicitant folosind termenul „grup”.

- Caietul de sarcini nu trebuie să includă anexe. Eventualele documente care completează dosarul (de exemplu, hărți care explică criteriile de delimitare, documente istorice, dovezi ale utilizării denumirii, dovezi privind reputația produsului, etc.) trebuie să fie furnizate separat caietului de sarcini în format informatic.

- Caietul de sarcini trebuie să fie depus în mod obligatoriu pe suport informatic care se poate modifica (de exemplu în format Office Word). Fișierul informatic conținând propunerea de caiet de sarcini trebuie să aibă un format compatibil cu postarea pe Internet și să permită accesul facil al terților.

Următoarele secțiuni ar trebui să apară în caietul de sarcini în ordinea prezentată:

Autoritatea competentă din statul membru

Să fie incluse în această secțiune numele și informațiile de contact ale Autorității competente - MADR, după cum urmează:

„Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale”

București, B-dul Carol I, nr. 2-4, sector 3, codul postal 030163, oficiul postal 37;

+4-021-307-24-46

+4-021-307-24-22

+4-021-307-85-88

+4-021-307-85-54 - fax

Adresa e-mail: relatii publice@madr.ro

Grupul solicitant

Trebuie menționate următoarele informații:

- Numele grupului solicitant;
- Date de contact: adresa, telefon, fax și e-mail;
- Tip și compunere, precizând:
 - forma juridică (de ex. Cooperativă, Asociație, ...)
 - categorii de operatori în cauză (producători de materii prime, procesatori, ...)

Tipul de produs

Aici se menționează clasa produsului în cauză (a se vedea Anexa 2 din prezentul ghid).

De exemplu:

Clasa 1.3. Brânzeturi

Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale, în stare proaspătă sau prelucrate

Clasa 2.10. Uleiuri esențiale

Pentru produsele care nu sunt în clasele descrise în anexă, sau în caz de dubiu, ar trebui să contacteze serviciile MADR pentru a se asigura că produsul în cauză are dreptul la o DOP, IGP sau STG.

1 - Denumirea produsului

Aici este menționată denumirea produsului.

Regulă de prezentare pentru denumire: denumirea trebuie să fie întotdeauna înconjurată de ghilimele ("..."). Numai prima literă a denumirii și cel al unei localități sau o locație geografică trebuie să fie scrisă cu majuscule; în cazul în care locația geografică este descrisă printr-un adjectiv trebuie să fie scrisă în întregime în litere mici.

Exemple: "Salam de Sibiu", "Magiun de prune Topoloveni", "Cârnați de Pleșcoi".

De reținut:

➤ Alegerea denumirii

Denumirea care figurează în caietul de sarcini trebuie să fie exact cea utilizată în comercializare sau în limbajul comun, și numai în limbile care sunt sau au fost utilizate istoric pentru a descrie produsul specific din zona delimitată. Trebuie să fie respectată ortografia originală a denumirii.

Recunoașterea unei DOP, IGP sau STG nu este destinată să creeze noi denumiri ci de a recunoaște utilizarea unei denumiri legate practicilor de producție. Notorietatea sau reputația denumirii trebuie să fie stabilită și demonstrată în mod corespunzător.

Odată ce este recunoscută o DOP, IGP sau STG, denumirea utilizată pe etichetă trebuie să fie identică cu cea înregistrată.

În cazul în care se folosesc mai multe denumiri pentru același produs, cererea se poate referi la una sau mai multe dintre aceste denumiri. Fiecare denumire trebuie să fie între ghilimele. În acest caz, fiecare denumire poate să fie utilizată alternativ (sunt interschimbabile), dar trebuie demonstrată utilizarea fiecăreia.

Exemplu: "Telemea de Ibănești proaspătă" sau "Telemea de Ibănești maturată"

(A se vedea, de asemenea, mai jos cazul specific regionalismelor).

Denumirea aleasă nu poate fi un nume devenit generic, cum ar fi „Telemea“, „Salam“, adică nu ar trebui să fie o denumire care a devenit denumirea comună a unui produs agricol sau alimentar

Modalitățile de prezentare a produsului nu trebuie să apară în denumirea DOP, IGP sau STG dar sunt descrise în secțiunea 2 „descrierea produsului“ și / sau secțiunea 8 „Reguli de etichetare.“

Exemplu (pentru nuci): nuci proaspete, nuci uscate și miez de nucă

➤ Cazuri particulare:

- Utilizarea denumirilor în limbile regionale: denumirea poate fi propusă în limba regională care este sau a fost istoric folosită pentru a descrie produsul specific din aria geografică delimitată.

În acest caz, este întotdeauna însoțit de o traducere (denumirea exprimată în limba regională nu poate fi înregistrată singură sau să apară singură pe etichetă).

- Denumiri parțial sau total ononime cu rase sau soiuri: acestea trebuie să fie semnalate (în nota de prezentare și de motivare a proiectului) și trebuie să se demonstreze că nu există nici o confuzie pentru consumator. Într-adevăr, o denumire nu poate fi înregistrată ca DOP, IGP sau STG în cazul în care este de natură să inducă publicul în eroare cu privire la adevărata origine a produsului. Acest criteriu este evaluat ținând cont de producția și comercializarea rasei sau a soiului în cauză, în special în afara ariei geografice propuse.
- Existența de mărci sau DOP, IGP sau STG înregistrate, parțial sau total omonime: acest lucru trebuie să fie semnalat (în nota de prezentare și de motivare a proiectului). O denumire nu poate fi înregistrată DOP, IGP sau STG dacă, ținând cont de notorietatea și durata de utilizare a unei mărci, înregistrarea DOP, IGP sau STG ar fi de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata identitate a produsului. În ceea ce privește alte mărci anterioare, în unele cazuri, în conformitate cu dispozițiile Articolul 14 din Regulamentul (UE) nr 1151/2012, acestea pot fi utilizate în continuare.
- mențiuni speciale: formulări definite în legislația națională sau europeană precum „produs de fermă“, „produs montan“, care pot eventual figura pe eticheta produsului, nu trebuie să fie incluse în denumirea produsului propus pentru înregistrare și nici în caietul de sarcini.
- denumire geografică tranfrontalieră: sunt prevăzute de reglementările europene dispoziții speciale în cazul denumirilor geografice care corespund unei arii geografice tranfrontraliere

➤ Argumentele în sprijinul înregistrării cu privire la alegerea denumirii:

Pentru a justifica rezervarea unei denumiri pentru un anumit produs, grupul trebuie să aducă elementele și documentele justificative care permit evaluarea, ca de exemplu:

- utilizarea anterioară a denumirii pentru acest tip de produs,
- utilizarea actuală pentru această denumire.

Sunt indispensabile dovezi ale utilizării (în trecut și în prezent) a denumirilor solicitate pentru înregistrare.

În cazul depunerii unei cereri pentru o denumire tradițională (STG), care nu are nici un component geografic, trebuie dovedit că denumirea este unică pentru produs și regiunea producătoare (și nu este utilizată în altă parte, la nivel național și internațional).

Exemplu: "Salată tradițională cu icre de crap"

➤ Protecția denumirii DOP, IGP sau STG:

Odată ce este înregistrată ca DOP, IGP sau STG, denumirea este rezervată operatorilor care respectă condițiile de producție definite în caietul de sarcini și se supun controlului unui OIC.

În cazul denumirilor compuse din mai multe cuvinte din care unul dintre este considerat generic (de exemplu, un nume care a avut inițial un sens geografic, dar a devenit denumirea comună pentru identificarea unui tip de produs), utilizarea acestuia nu este interzisă din punct de vedere al înregistrării.

Exemplu: IGP „Telemea de Sibiu”: Termenul „Telemea” definește un tip de produs, utilizarea ei nu este interzisă).

Cu cât o denumire geografică acoperă un teritoriu mare, cu atât este mai greu de a o rezerva și proteja. Trebuie să existe potrivire între numele și aria geografică propusă

În plus, recunoașterea unei DOP, IGP sau STG, nu protejează utilizarea denumirii unei locații, sau în general, numele întregii entități geografice incluse în zonă pentru produse din aceeași categorie.

Exemplu: IGP „Telemea de Sibiu” nu protejează împotriva utilizarea denumirii „Telemea” pentru un alt sortiment de telemea.

Înregistrarea unei denumiri ca DOP, IGP sau STG nu mai permite înregistrarea unei alte denumiri pentru aceeași zonă geografică atunci când este vorba de produse similare sau comparabile.

Noțiunea de produs similar sau comparabil este evaluată la caz la caz și se bazează pe un cumul de dovezi (categoria de produse, percepția consumatorului, percepția pieții...).

În cele din urmă, trebuie să se asigure că nu se utilizează numele unei entități administrative sau un nume geografic notoriu cu care produsul nu are nici o legătură specifică (colectivități locale, dar, de asemenea, denumire DOP, IGP sau STG, deja înregistrată) în scopul unic de a utiliza notorietatea sau reputația. Trebuie să se justifice utilizarea unui nume propriu pentru produs. De aceea, trebuie să se dovedească că denumirea este utilizată în comerț sau în limbajul comun pentru a desemna produsul.

2-Descrierea produsului

Acest element include descrierea precisă a produsului și formei de prezentare.

Descrierea trebuie să fie obiectivă și să poată face obiectul analizelor sau măsurărilor.

Descrierea produsului include principalele caracteristici organoleptice (forma, culoare, aroma, gustul, textura ...), fizico-chimice (dimensiuni, conținutul de substanță uscată, zahăr ...) sau microbiologice (dacă este cazul) ale produsului.

Atunci când este un produs prelucrat, descrierea include descrierea materiilor prime utilizate și procentul din produsul finit.

Produsul este descris utilizând definițiile din standardele general acceptate, unitățile de măsură și elemente de comparare sau tehnici utilizate curent, fără a include specificații sau cerințe legale aplicabile obligatoriu tuturor produsele de acest tip.

Pot fi, de asemenea, specificate:

- specia, rasa și / sau tipul de animal,
- soiul sau varietatea soiurilor utilizate.

În cazul în care produsul provine dintr-o rasă sau o varietate specifică utilizată, de asemenea, în afara zonei geografice, este important să se clarifice modul în care produsul diferă de alte produse provenite din aceeași rasă sau soi obținute în afara ariei geografice.

În ceea ce privește modul de prezentare trebuie să indice dacă se solicită DOP, IGP sau STG pe produse proaspete sau prelucrate, întregi sau porționate, congelate sau nu, condiționate sau nu.

Acest lucru permite solicitantului să determine în ce stadiu de prelucrare și / sau ce stadiu de prelucrare a produsului prezintă caracteristicile DOP, IGP sau STG (și, prin urmare, de la ce stadiu se poate beneficia de DOP, IGP sau STG).

Exemple:

Pentru o brânză, aceasta ar trebui să indice dacă DOP, IGP sau STG se poate cere pentru brânza ambalată sau nu, cât și la ce stadiu de maturare este prezent.

De reținut:

Descrierea produsului urmărește enumerarea caracteristicilor produsului care permit deosebirea obiectivă de alte produse din aceeași categorie.

Printre caracteristicile enumerate în această secțiune, unele dintre acestea vor fi incluse în Secțiunea 6 „Legătura cu aria geografică”, cât și ca specificitățile produsului legate de mediul geografic. Este important să ne amintim că denumirea de origine și indicație geografică permit o varietate de practici, în limita normelor de producție definite în mod colectiv în caietul de sarcini. Practica ajută la întărirea identității produsului.

3- Definirea ariei geografice

Toate etapele de obținere a produsului (producerea materiei prime, prelucrarea ...) pentru o DOP și cel puțin o etapă pentru IGP trebuie să aibă loc în aria geografică. Acești pași trebuie să aibă loc în întreaga zonă (nu se definesc zone dedicate uneia sau mai multor etape).

Acest capitol include:

- O descriere clară și lipsită de ambiguitate a ariei geografice propuse, care constă dintr-o listă de județe (în cazul în care acestea sunt reținute în totalitate), comune sau părți ale comunelor. Cu excepția cazului unui județ păstrat integral, comunele incluse în zona geografică ar trebui să fie enumerate în ordine alfabetică. Numele comunelor trebuie scrise folosind toată paleta de caractere inclusiv majuscule, litere mici, accente (inclusiv scrierea cu majuscule), cratime. Pentru numele comunelor cu un element de accent, elementele sunt plasate înainte de nume, dar în ordine alfabetică.
- O scurtă prezentare a acestei zone geografice (de exemplu, zona de platou din jurul Sibiului).
- O listă a operațiunilor care se desfășoară obligatoriu în aria geografică delimitată. În special,

trebuie să clarifice dacă etapele de tip: feliere, răzuire, ambalare, trebuie să aibă loc în mod necesar acolo.

- O hartă care arată limitele zonei geografice delimitate.

De reținut:

- Propunerea de arie geografică depusă de grup trebuie să fie definită și susținută cu dovezi.

Pentru DOP care identifică un produs având caracteristicile legate de originea geografică, este foarte important ca zona propusă să fie în concordanță cu factorii naturali și umani descriși în Capitolul 6 „Legătura cu aria geografică”. Pentru IGP la care cel puțin una dintre caracteristici este legată de origininea geografică, este de asemenea important ca zona propusă să fie în concordanță cu acest trimitere descrisă în Capitolul 6 „Legătura cu aria geografică”.

Suprapunerea zonelor geografice:

În cazul în care se constată că aria geografică propusă acoperă în totalitate sau parțial zona geografică de obținere a unui produs comparabil, înregistrat DOP sau IGP, trebuie să se asigure că această suprapunere nu interferează cu specificitatea fiecărui produs legată de specificitatea zonei.

- Activități de delimitare a zonelor geografice

Sunt cazuri în care propunerea inițială a zonei geografice depusă de grup va face obiectul unei analize care poate conduce la modificări.

Pentru DOP, se pot angaja consultanți/experti independenți.

Acești experți vor trebui să:

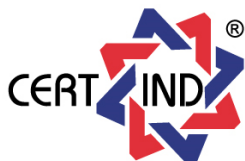
- definească criteriile obiective de delimitare (criterii pe baza unor factori naturali și umani și caracteristici derivate din locația de origine)
- delimiteze zona geografică prin comune, părți ale acestora sau chiar prin parcele.

După activitatea acestor experți și a comisia de analiză, în colaborarea cu OIC, cât și după o etapă de consultare publică, se propune aria geografică finală pentru DOP.

Pentru IGP, comisia analizează proiectul de arie geografică. În urma acestei examinări, se pot:

- fie propune să se aprobe delimitarea zonei geografice finale în cazul în care se consideră că elementele selectate sunt relevante și coerente și în cazul în care legătura dintre produs și aria geografică este bine demonstrată,
- fie propune utilizarea de consultanți și / sau experți. În acest caz, Procedura se aplică ca pentru DOP,
- fie propune respingerea motivată al cererii.

Pentru STG nu este necesară stabilirea unei zone geografice delimitate

4-Elemente care dovedesc că produsul este originar din aria definită

În această secțiune sunt incluse:

a) cerințe de raportare

Sunt cerințe generale de raportare prevăzute în legislație, în conformitate cu proceduri de control specifice pentru DOP, IGP și STG, care trebuie să fie respectate de operatori.

Pentru DOP, unele elemente declarative trebuie să fie incluse în prevederile caietului de sarcini:

- Declarația de identificare,

Identificarea operatorilor este o condiție prealabilă pentru producția sub denumirea de origine. Trebuie introdusă în caietul de sarcini, într-o formă cum ar fi „*Toți operatorii care doresc să opereze în totalitate sau parțial în producția, prelucrarea, pregătirea sau ambalarea [numele produsului] sunt obligați să depună o declarație de identificare. Această declarație este primită și înregistrată de către de grup.*” specifică la fiecare produs. În general, este posibil să se ofere o limită minimă de timp pentru depunerea declarației de identificare înainte de începerea producției.

- Dacă este cazul, declarația prealabilă de neintenție de a produce și declarație de reluare a producției

Grupul trebuie să solicite operatorilor potențiali, care nu aparțin grupului, o declarație de neintenție de a produce. De asemenea, dacă unul din membrii grupului a intrerupt pentru o perioadă de timp producția, este necesară anunțarea reluării producției. Aceste declarații sunt necesare controlul intern al producției de către grup.

Operatorul notifică reluarea producției.

Operatorul nu poate utiliza, în nici o formă sau în nici un scop, formularea „denumire de origine” pentru producția realizată în perioada nedeclarată.

În cazul în care grupul are în vedere utilizarea unor astfel de declarații și dorește să se prevadă modalități de management specifice (*de exemplu, limitarea termenului pentru o declarație anterioară de neintenție*), aceasta ar trebui să fie precizată în caietul de sarcini.

- declarațiile necesare privind cunoașterea și gestionarea producției, culturilor și produselor care urmează să fie comercializate cu denumiri de origine

Aceste declarații servesc ca instrumente de monitorizare statistice și economice pentru grup. De exemplu, pot fi furnizate declarația operatorilor privind volumele de produse, volumele care nu sunt potrivite pentru comercializare și stocuri, cu o frecvență specificată.

Această listă de cerințe de raportare poate fi completată de către fiecare grup, în funcție de produs (de exemplu, declarații anuale de răsaduri pentru producția anuală a culturilor, declarație de recoltare ...).

Pentru fiecare declarație, în caietul de sarcini trebuie să fie specificate, cel puțin:

- categoria operatorilor obligați a face declarația (de exemplu: producătorii de lapte)
- destinatarul declarației (de exemplu, grupul),
- termenul limită, frecvența înregistrărilor (dacă este cazul) și termenul de valabilitate.

Pentru IGP sau STG, se poate prevedea o procedură de identificare a operatorilor față de OIC. Caietul de sarcini poate include, de asemenea, obligații specifice de raportare în funcție de produs.

b) Înregistrări privind trasabilitatea

Caietul de sarcini trebuie să prevadă modalitățile și documentele de trasabilitate, necesare pentru monitorizarea, pornind de materie primă, pentru fiecare etapă, până la ultima fază de producție.

Exemple: evidențe contabile care să indice în mod clar produse DOP, IGP sau STG sau pentru materiale necesare producției DOP, IGP sau STG, bonuri de intrări, etc.

Această parte trebuie să fie suficient de precisă pentru a se asigura că este garantată trasabilitatea în orice sens (de la materii prime către produs finit și invers)

În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr 668/2014 al Comisiei din 13 Iunie 2014, operatorii trebuie să fie în măsură să identifice:

- a) furnizorul, cantitatea și originea tuturor loturilor de materii prime și / sau primite;
- b) destinatarul, cantitatea și destinația produselor furnizate;
- c) corelarea între fiecare lot „de intrare” menționat la litera a), și fiecare lot „ieșit” menționat la punctul b).

Sistemul de trasabilitate trebuie să fie descris pe produs, dar și pe alte elemente care, în conformitate cu caietul de sarcini, trebuie să provină din aria geografică delimitată (*de exemplu: materii prime, hrană pentru animale, ...*).

Pentru IGP, trebuie să fie incluse în caietul de sarcini figuri sau scheme care ilustrează trasabilitatea în ambele sensuri, de la producție la ambalare (sau dincolo de aceasta, în cazul care condițiile speciale de producție sunt prevăzute în caietul de sarcini).

Tabelele pot avea următoarea formă:

Etapă	Informații	Documente
<i>Exemplu: Livrare de fructe la secția</i>	- numele producătorului - denumirea secției - parcele recoltate - cantitățile livrate - soi	<i>Bon de livrare</i>

De exemplu, modele de documente și înregistrări pot fi incluse în anexele la cerere (dar nu și caietul de sarcini pentru a nu-l supradimensiona).

c) Înregistrări privind monitorizarea și controlul condițiilor de producție

Caietul de sarcini trebuie să includă date specifice care urmează să fie înregistrate de către operatorii și care sunt necesare la monitorizarea și controlul dispozițiilor din caietul de sarcini.

Trebuie precizat dacă datele trebuie să fie înregistrate în registre specifice sau pot fi colectate din documente a căror formă nu este impusă.

Exemplu: înregistrarea datelor de intrare și de ieșire din pășunat, într-un caiet de pășunat (pentru a controla o perioadă de pășunat prevăzută în cadrul „metodei de obținere”, în caietul de sarcini).

d) Elementele de identificare a produsului, dacă este cazul

Elementele referitoare la modalitățile specifice pentru identificarea produsului trebuie să fie menționate în caietul de sarcini, în cazul în care există, (de exemplu, sigiliu sau hologramă pe o bucată individuală - ambalată de brânză, un autocolant pe fructe ...)

În special trebuie să fie prevăzute în caietul de sarcini modul de marcare și de îndepărtarea a unor astfel de elemente de identificare (detaliile exacte ale procedurii sunt descrise în planul de control).

Regulile de distribuire a marcajelor trebuie să garanteze că eliberarea lor este bazată pe criterii obiective și nediscriminatorii.

În cazul în care un anumit marcaj care indică declasarea este aplicat în afara procesului de obținere a produsului, caietul de sarcini ar trebui să includă o dispoziție privind procedura de îndepărtare a acestui marcaj prin îndepărtarea denumirii (ștergerea, modificarea, declasarea...), dacă produsul nu respectă caietul de sarcini.

e) Controlul produsului, dacă este cazul

Caietul de sarcini al unei denumiri de origine trebuie să prevadă că, în controlul efectuat asupra caracteristicilor produsului cu denumire de origine, un examen analitic și organoleptic se face pentru a asigura calitatea și tipicitatea produselor prezentate pentru examinare.

De asemenea, trebuie să indice succint tipul de control prevăzut (prin sondaj sau sistematic) și etapa în care se efectuează examenul analitic și organoleptic.

Controlul produselor poate fi prevăzut în caietul de sarcini IGP în cazul în care caracteristici organoleptice ale produsului sunt descrise în secțiunea „Descrierea produsului”.

De reținut:

- Unele documente sunt declarații sau registre specifice DOP, IGP sau STG și au forme predefinite care trebuie respectate.

- Cu toate acestea, nu trebuie ca că sistemul descris să impună șabloane atunci când nu este necesar pentru gestionarea corespunzătoare a DOP, IGP sau STG. Sistemul descris trebuie să fie capabil să se adapteze la toate tipurile de operatori și evoluează în timp (înregistrări și transferuri informatice de date, sisteme de marcare în evoluție ..).

- La momentul depunerii cererii, grupul a analizat aceste date, cu toate că sistemul poate fi finalizat la analiza cererii. Având în vedere instrumentele de control al declarațiilor și registrelor specificate de caietul de sarcini, se recomandă ca grupul să elaboreze aceste documente împreună cu consultantul.

5-Descrierea metodei de obținere

Acest capitol reprezintă partea tehnologică a caietului de sarcini. Conține descrierea condițiilor de

producție privind metoda de obținere a produsului, de la producția materiei prime și până când produsul este eligibil pentru DOP, IGP sau STG.

Condițiile descrise trebuie să fie clare, lipsite de ambiguitate și vor fi supuse unor controale. Nu ar trebui să includă recomandări. Trebuie să fie specificate ținte, fără aproximări.

De exemplu, unele elemente pot fi parte a acestui capitol al caietului de sarcini:

Pentru producția animalieră: rase, practicile de creștere cum ar fi modalitățile de hrănire (durata trecerii la iarba, alăptarea, proporțiile din dieta de furaje și respectiv concentrate, lista pozitivă a alimentelor autorizate, proveniența hranei, ...), vârsta de sacrificare ...

Pentru cultura plantelor: soiuri, fertilizări, perioadele de însămânțare și recoltare, detalii privind recoltarea, metoda de recoltare, depozitare, transport ...

Pentru produsele prelucrate: descrierea procesului de fabricație, cum ar fi durata sau timpul de prelucrare, metoda de prelucrare, tehnici de uscare sau sărare, parametri tehnologici asociați la diferite etape (timp, temperatură ...) ...

De reținut:

- Această secțiune ar trebui să se concentreze pe elementele care afectează caracteristicile produsului legate de originea sa geografică. **Condiții de producție trebuie să asigure menținerea legăturii produsului cu mediul geografic.** Acestea trebuie să fie în conformitate cu elementele cuprinse în Secțiunea 6 din caietul de sarcini privind legătura cu aria geografică.

- Nu se trec datele din reglementările generale, cu excepția cazului în unele aspecte au un impact direct asupra tipicității produselor și trebuie să fie cuprinse în caietul de sarcini și în planul de control.

- Grupul trebuie să se hotărască asupra **etapei** de la care produsul poate beneficia de DOP, IGP sau STG (după maturare? după sortare? după ambalare?). Acesta determină **până la ce etapă sunt descrise condițiile de producție.**

- Grupul trebuie să acorde o atenție deosebită **controlului condițiilor de producție** propuse. Mai mult decât atât, atunci când condițiile de producție necesită pentru control înregistrări specifice, acestea trebuie să fie prevăzute în secțiunea 4 din caietul de sarcini privind dovada că produsul este originar din aria geografică.

Situația furajării animalelor pentru produse de origine animală

Hrana pentru animale, mai ales în cazul aditivilor destinați animalelor, trebuie să fie descrisă cât mai exact posibil în caietul de sarcini, de preferință sub forma unei liste pozitive (*de exemplu, pentru rumegătoare lista pozitivă de materii prime permise în alimentație complementară a animalelor*) și în conformitate cu cerințele de reglementare pentru produsele alimentare și aditivi în vigoare, atunci când acesta există.

Originea hranei pentru animale.

Pentru DOP, în conformitate cu articolul I din Regulamentul delegat (UE) nr 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de alimentare (hrana pentru animale și produsele alimentare de bază suplimentare) trebuie să provină în întregime din aria geografică delimitată.

În măsura în care nu este posibil din punct de vedere tehnic de a fi asigurată integral din aria geografică definită, furajele pot fi procurate din afara ariei geografice, cu condiția ca calitatea sau caracteristicile produsului rezultat datorate mediului geografic să nu fie afectate, iar acest lucru trebuie justificat.

Hrana pentru animale care nu provine din aria geografică definită nu trebuie nici un caz să depășească 50% din rația totală, în substanță uscată, calculată anual.

Astfel, caietul de sarcini trebuie să precizeze în detaliu hrănirea animalelor **calitativ și cantitativ**, specificând pentru fiecare aliment dacă acesta este sau nu din zona geografică propusă. Trebuie efectuată o evaluare de aprovizionare, pe baza specificațiilor prevăzute în caietul de sarcini, care să fie cuprinsă în cerere, împreună cu justificarea utilizării unei aprovizionări din afara zonei geografice.

Pentru IGP sau STG, nu există nicio cerință în ceea ce privește originea hranei pentru animale. În cazul în care sunt stabilite restricții în caietul de sarcini, acestea trebuie să fie justificate privind specificitatea produsului.

Exemplu: pentru o brânză, utilizarea de furaje grosiere provenite din pajiști naturale din aria geografică poate fi un element favorabil pentru dezvoltarea de compuși aromatici în brânză.

Cazul materiilor prime pentru produse prelucrate

Pentru DOP, materiile prime trebuie să provină din aria geografică delimitată.

Pentru IGP sau STG, poate fi prevăzută o restricție privind originea materiilor prime numai în cazul în care acest lucru este justificat, având în vedere legătura dintre o calitate anume, reputația sau alte caracteristici ale produsului IGP și originea sa geografică.

În caietul de sarcini, este necesar să se caracterizeze materiile prime și să se justifice orice restricție asupra provenienței lor prin furnizarea unor criterii obiective în concordanță cu legătura dintre produs și originea sa geografică.

Cazul sacrificării animalelor pentru produse de origine animală

Pentru DOP, sacrificarea animalelor trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată.

Pentru IGP sau STG, nu există nicio cerință în ceea ce privește locul de sacrificare. În cazul în care caietul de sarcini prevede o limitare privind sacrificarea animalului în aria geografică, acesta din urmă trebuie să fie justificată în ceea ce privește legătura dintre produs și originea sa geografică.

Cazul ambalării și a operațiunile legate de prezentarea produsului

Este posibil să se limiteze la zona geografică delimitată ambalarea unui produs DOP, IGP sau STG, sau a unor operațiuni legate de prezentarea acestuia, precum tranșarea sau răzuirea.

Cu toate acestea, acest tip de dispoziții constituie o restricție privind libera circulație a bunuri și libertatea de a presta servicii.

Astfel, o astfel de propunere nu poate fi acceptată în cazul în care este necesară, adecvată și de natură a proteja reputația produsului DOP, IGP sau STG. Acesta trebuie să fie justificată prin argumente specifice produsului bazate pe păstrarea caracteristicilor sale și a calității, care garantează originea și / sau controlul acestuia.

6- Elemente care justifică legătura cu aria geografică

ATENȚIE!

Aceasta reprezintă o parte fundamentală a caietului de sarcini, deoarece este în această secțiune se aduc toate argumentele pentru a justifica o înregistrare prin DOP, IGP sau STG.

Grupul trebuie să hotărască asupra elementelor care pot fi prezentate în ceea ce privește legătura dintre:

- **calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic (inclusiv factorii naturali și umani) pentru o cerere de DOP;**
- **o anumită calitate, reputație sau alte proprietăți și mediu geografic (inclusiv factorii naturali și umani) pentru o cerere IGP.**
- **practica tradițională pentru o cerere STG**

Este de așteptat să se demonstreze o interacțiune cauzală între caracteristicile zonei și caracteristicile specifice ale produsului.

Pentru a întări conținutul acestei secțiuni, se recomandă să se indice sursele, lucrările sau studii în sprijinul argumentării (în note la baza paginii), și să se evite orice afirmație neverificabilă.

Recomandări de redactare:

Reglementarea anterioară (UE) nr 510/2006 a trecut această cerință pentru a demonstra legătura dintre aria geografică și produsul în trei secțiuni:

- Specificitatea ariei geografice;
- Specificitatea produsului;
- Interacțiunea cauzală dintre aria geografică și:
 - calitatea sau caracteristicile produsului (DOP)
 - o calitate specifică, reputație sau altă caracteristică (IGP)

Dacă această cerință nu mai este prevăzută în Regulamentul (UE) nr 1151/2012, este recomandabil de a menține această divizare permite o construcție logică a raționamentului care justifică legătura dintre un produs și originea sa geografică, fără a numerota paragrafele specificate.

În sfârșit, este recomandabil să se elaboreze secțiunea „Legătura cu aria geografică” a caietului de sarcini în mod succint și sintetic, evitând să descrie elementele care, deși caracterizează aria geografică, nu au nici o legătură cu produsul candidat la DOP, IGP sau STG sau nu aduc nimic la demonstrarea interacțiunii cauzale dintre produs și aria geografică.

Specificitatea ariei geografice

Această parte se concentrează pe caracteristicile ariei geografice care contribuie la legătura cauzală între zona și produsul. Nu este util să se includă caracteristicile zonei geografice care nu au nici o influență asupra specificității produsului. Într-adevăr, este important ca toate elementele cuprinse în această parte pot fi redate în ultima subparte „Legătura cauzală” pentru a explicita, total sau parțial una sau mai multe caracteristici ale produsului.

Pentru a descrie specificitatea zonei geografice se menționează:

- factori naturali: caracteristicile pedologice, clima, etc.
- factori umani: cunoștințe, practici comune în cadrul zonei.

Acești factori includ elementele care au contribuit la definirea conturului zonei geografice. Această parte trebuie să fie descriptivă și de fapt: explicațiile și legăturile între cauză și efect sunt făcute în ultima parte a rubricii (legătură cauzală).

Factorii naturali

Această secțiune constă într-o descriere a caracteristicilor mediului:

- factori naturali care explică localizarea producției în zonă;
- caracteristicile de mediu adaptate la tipul de prelucrare folosit / pentru conservarea produsului (dacă este încă folosit);
- caracteristici de mediu care influențează tehnicile și utilizări existente sau care conferă materiei prime caracteristici speciale.

De exemplu:

- tipuri de subsol, tipul de sol;
- geografia zonei (reliefuri, pante, ...);
- climă, micro-climat;
- vegetație, pajiști ...

Documentele necesare în sprijinul înregistrării pot fi hărți explicative reprezentând diferitele elemente prezentate și date descriptive relevante ale zonei geografice însoțite de surse bibliografice (descriind vegetația, pajiștile agricole ...).

Factori umani

De obicei, în această parte ar trebui să fie detaliate elementelor de competențe specifice (practică)

utilizate pentru a obține produsul, specificate în rubrica „Metoda de obținere“. Acestea sunt practici locale (de asemenea, corecte și pentru DOP) care se referă la un produs, adică, practici specifice în producția și prelucrare și aplicate în zona geografică.

Acestea vor fi legate de specificitatea produsului din secțiunea „legătură cauzală“.

Practicile sunt necesare pentru a pune în evidență cel puțin o abilitate specială, fiind acea parte care nu se poate baza numai pe practicile agricole sau agroalimentare convenționale.

Această parte trebuie să se bazeze pe practici actuale și abilități care contribuie la legătura dintre produs și originea sa geografică. Ca atare, este de așteptat o coerență deplină cu rubrica „Metoda de obținere“ din caietul de sarcini: nu se fac referiri la practicile nedescrise în caietul de sarcini sau la practici care au dispărut.

De exemplu:

- selectarea materiilor prime de către operatori;
- modalități de furajare a animalelor;
- tipul de mucegai utilizat;
- metode de producție specifice (alegerea, orientarea spre selectarea raselor, soiuri, tehnici de prelucrare, prezentare de produse ...).

Cazul special al cererilor de IGP: nu se poate invoca o practică specifică, în ceea ce privește o etapă care nu este realizată obligatoriu în zona geografică.

Istorie și trecut al produsului: elementele privind practicile sau istoria veche a produsului și obținerea acestuia trebuie să fie sintetice. Se recomandă să se păstreze elementele care pot fi legate de utilizările actuale (de exemplu, pentru a explica utilizările curente și a demonstra vechimea). Obiceiurile locale care au dispărut nu mai sunt considerate relevante. Ca atare, referințele istorice, citate și extrase din cărți ar trebui să fie limitate și cele care nu contribuie la demonstrarea legăturii între produs și originea acestuia trebuie să fie evitate pe cât posibil.

Specificitatea produsului

Caracteristicile specifice ale produsului menționate anterior și care sunt exclusiv legate de caracteristicile specifice ale zonei geografice. La fel ca și în capitolul privind specificitatea ariei geografice, această parte ar trebui să fie descriptivă și de fapt: explicațiile și legăturile de la cauză la efect sunt descrise în ultima parte (legătură cauzală). Specificitățile produsului sunt destinate să îl deosebească în comparație cu alte produse în aceeași categorie.

Este necesar să se detalieze în această parte numai elementele selectate în cadrul secțiunii „Descrierea produsului“, care au o legătură cu aria geografică. Este de așteptat o perfectă concordanță cu această secțiune din caietul de sarcini: nici o referire la caracteristici subiective care nu se găsesc în descrierea produsului.

De exemplu:

- aspectul produsului (forma, mărimea, ...);
- textura, aromă, ...;
- caracteristici fizico-chimice (conținutul de zahăr, conținutul de grăsimi ...).

Legătură cauzală

Această ultimă parte trebuie să conțină elementele care caracterizează legătura produsului cu zona geografică, arătând modul în care factorii naturali și umani ai zonei contribuie la specificitatea produsului.

Este de așteptat un raționament obiectiv care leagă declarațiile făcute în partea „Specificitatea ariei” cu cele din partea „specificitatea produsului”. Fiecare punct menționat, respectiv, în fiecare dintre părți să fie legate, cu evitarea repetării.

Pentru cereri de IGP: aici este necesar de a clarifica elementele posibile privind reputația. Demonstrarea reputației unui produs înseamnă a confirma faptul că acest produs este cunoscut pentru ceva (o caracteristică specială, care face parte din caracteristicile specifice ale acestuia). Este necesar să dovedească, prin citate însoțite de sursa bibliografică adecvată, că produsul este cunoscut ca fiind diferit (pentru aceasta sau acea caracteristică) de un produs standard din aceeași categorie. Citatele trebuie să se refere la produsul finit desemnat cu denumirea sa geografică exactă. Dovezi suplimentare pot fi premii la concursuri, premii, cât și mențiuni în literatura de specialitate

De exemplu, tipuri de dovezi (pot fi adaptate și extinse):

- Condițiile de altitudine, geologice și climatice a unui platou permit prezența unei flore variate, adecvată pentru producerea unui fân de înaltă calitate, uscat pe pajiște. Locuitorii platoului au dezvoltat o creștere a animalelor adaptată la condițiile climatice dure și au practicat iarna o îngrășare bazată pe fân. Practici de creștere și o selecție atentă a animalelor utilizate pentru a le face animale excepționale pentru producția de carne gustoase. Este dovedită reputația acestui produs legată de producția sezonieră.

- O varietate deosebită de fructe oferă produse cu calități specifice într-un regiunea de pante înșorite. Producătorii au folosit practici de cultură pentru a profita de condițiile de mediu, dar au păstrat metodele tradiționale de cultură și de pregătire a fructelor. Produsul care rezultă din aceste fructe, cultivate încă din Evul Mediu, este renumit și menționat în mai multe rânduri în timpul festivalurilor locale.

- Cantitatea de lapte de la o regiune muntoasă de înălțime medie a fost colectată pentru a realiza producția colectivă. O pajiște cu flora bogată și utilizarea unei rase locale permit obținerea de lapte adecvat pentru producerea de brânzeturi cu aromă complexă. Aceste brânzeturi sunt formate mari supuse maturării tradiționale. Ele se bucură de o reputație națională și internațională.

- Umiditatea specifică a aerului dintr-o zonă de munte permite uscarea naturală a mezelurilor, combinată cu abilități de practică într-o fermă de porci în aer liber, selectarea unei rase de porc adaptată la condițiile de mediu, definirea unor rețete care au supraviețuit până în prezent, a permis producerea unor delicatese celebre într-o regiune, care au caracteristici recunoscute de consumatorilor și care influențează chiar tradițiile locale.

De reținut pentru DOP

Ce este un teritoriu? Tipicitate asociată de teritoriu?

Teritoriu (definiția INRA / INAO):

Un teritoriu este o zonă geografică delimitată, în care o comunitate umană, a dezvoltat, în timpul istoriei sale, cunoștințe colective, pe baza unui sistem de interacțiuni între mediu fizic și biologic și o comunitate de factori umani.

Procedurile socio-tehnice aplicate relevă o originalitate, conferă tipicitate, și conduce la o reputație pentru un bun originar din această zonă geografică.

Tipicitate asociată la teritoriu:

Este proprietatea care aparține unui produs de origine agricolă dintr-o categorie aparte, construită în timp, pe un teritoriu determinat. Produsul contribuie la identificarea și definirea teritoriului, prin urmare, este legat de o „origine geografică” care conține factorii umani localizați și revendicați de o comunitate. Caracteristicile categoriei sunt specifice teritoriului și identificabile. Tipicitate nu ar trebui trebuie confundată cu conformitatea cu un standard și admite variații față de tip. Tipicitatea legată de teritoriu este, de asemenea, proprietate distinctă în comparație cu alte produse similare.

Solicitanții trebuie să aprecieze existența sau inexistența unui sistem de interacțiuni între mediul fizic, comunitatea care contribuie la obținerea și consumul produsului și caracteristicile produsului.

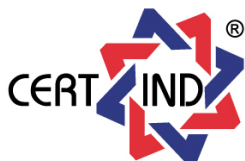
Cine trebuie să o definească?

Inventarul caracteristicilor pe care se bazează tipicitatea este o etapă pe care grupul și viitorul OIC trebuie să îl evalueze de la început.

Astfel, trebuie să se determine toate părțile interesate care pot ajuta în această etapă de inventariere pentru că operatorii nu pot, numai ei, să cunoască toate caracteristicile tipice ale produsului obținut pe teritoriul lor.

În final, cunoștințele necesare pentru a identifica tipicitatea sunt distribuite între operatori și alte entități precum:

- consumatorii de produse a căror opinie este în mod deliberat luată în considerare de către operatori datorită legăturile lor durabile cu teritoriul: consumatori avizați, cumpărători și mici comercianți, rezidenți și oficiali - lideri ai comunității, lucrătorii din sectorul cultural și mass-media, etc ...

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

- „experți” amatori și cunoscători ai produsului și a teritoriului, care vor puncta nu numai asupra produsului final, ci și pe modalitățile de a produce, pe resurse și cunoștințe „care contează” în etapele intermediare în care tipicitatea se decide.

Acești experți „amatori”, a produsului sunt oameni de știință, tehnicieni sau agenții de promovare și control.

Demonstrarea notorității produsului DOP și a denumirii

Demonstrarea notorității este o cerință de reglementare națională, dar nu și a reglementărilor europene. Ca atare, elementele de notorietate trebuie să fie grupate în secțiunea privind legătura cu aria geografică din caietul de sarcini, într-un paragraf care ar putea fi cu ușurință eliminat din documentul unic (vezi definiția de mai jos). În funcție de logica argumentării din secțiune, aceste elemente pot fi demonstrate fie cu elemente legate de factorii umani, fie în legătura de cauzalitate.

7 - Referințele pentru structura de control

Această secțiune ar trebui să includă următoarele informații:

Numele organismului de control

Adresa:

Telefon:

Fax:

E-mail:

„CERTIND SA”

București, str. George Enescu nr. 27-29, sector 1, codul postal 030163, oficiul postal 37;

tel/fax 40213133651

Adresa e-mail: office@certind.ro

În conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr 1151/2012, verificarea respectării caietului de sarcini, înainte de introducerea pe piață, este asigurată de un organism de certificare produse, al cărui nume și detalii sunt disponibile în baza de date a Comisiei Europene”.

8 - Elemente de etichetare specifice

Această secțiune trebuie să identifice produsul DOP, IGP sau STG. Ar trebui în consecință să decidem asupra acestor elemente înainte de a le face norme obligatorii de etichetare privind DOP, IGP sau STG, cu excepția mențiunilor reglementate general obligatorii.

Utilizarea simbolului DOP, IGP sau STG (logo) este obligatorie pe toate etichetele de la 04 ianuarie 2016. Simbolul este color cu excepția cazului în toată eticheta este în negru și alb. Prin urmare, se recomandă să se specifice numai cerințele care diferă de regulile definite de regulamentele europene.

9 - Cerinte naționale

Această secțiune furnizează, sub formă de tabel, principalele puncte de control și metodele de evaluare. Ele pot, dacă este cazul, să fie însoțite, de valoarea de referință (valoare intrinsecă la fiecare punct din caietul de sarcini).

Principalele puncte de control sunt elemente ale caietului de sarcini care contribuie la specificitatea produsului și, prin urmare, trebuie să fie controlate riguros (frecvență de control mai mare) și / sau sancționate mai sever în cazul încălcării.

Toate prevederile din caietul de sarcini sunt controlate printr-un plan de control.

Metodele de evaluare sunt indicate succint: evaluare documente, inspecție vizuală, analiză, măsurare, etc. Acestea vor fi detaliate în planul de control.

3.4. DOCUMENT DE CONTROL

Acest document sub formă de tabel face legătura dintre cerințele din caietul de sarcini și metoda de evaluare utilizată. Acest document este un instrument elaborat de OIC și apoi utilizat de către organismul de certificare desemnat.

Documentul de control poate fi însoțit de o propunere de plan de control. În toate situațiile, proiectul planului de control aprobat va fi necesar înainte de aprobarea caietului de sarcini de către comisia națională.

3.5. PROIECT DE DOCUMENT UNIC

Regulamentul european privind DOP și IGP prevede un document numit „**document unic**” care rezumă unele elemente din caietul de sarcini. Este perfect coerent cu caietul de sarcini și nu conține nici un element nou în raport cu aceasta. Pentru STG nu există această prevedere.

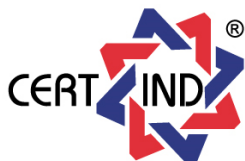
Documentul unic nu trebuie să conțină referințe la alte surse de informații.

Rolul Documentului unic este de a informa ținând cont de faptul că:

- este documentul de bază pentru examinarea cererii de înregistrare ce către serviciile Comisiei Europene;
- ar trebui să conțină suficiente informații pentru ca un inspector din alt stat membru ale Uniunii Europene, efectuând un control, să poată evalua conformitatea produsului cu caietul de sarcini;
- ar trebui să arate orice restricție privind libera circulație a mărfurilor și libera prestare de servicii (articolele 34 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene), de exemplu, impunerea condiționării în aria geografică.

Documentul unic se elaborează pe baza modelului de document impus de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr 668/2014 și disponibil pe website-ul Comisiei Europene la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/agriculture/quality/schemes/legislation/index_ro.htm.

Reglementarea europeană specifică faptul că documentul unic trebuie să fie concis și nu trebuie

să depășească 2500 de cuvinte, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător (acest lucru ar fi cazul unei cereri care acoperă mai multe produse pentru aceeași denumire).

Serviciile Comisiei Europene pun la dispoziție un ghid pentru a ajuta solicitanții să completeze documentul unic, disponibil pe site-ul web al Comisiei Europene la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/agriculture/quality/schemes/guides/guide-for-applicants_ro.pdf

Conținutul secțiunilor documentului unic este descris mai jos.

1. Denumire

Aici este menționată denumirea produsului, între ghilimele.

Notă: Pe tot parcursul documentului unic, atunci când a menționat, denumirea va apărea întotdeauna între ghilimele.

În cazul în care se folosesc mai multe denumiri pentru același produs, fiecare denumire este între ghilimele și sunt separate printr-o bară oblică.

Exemplu: "Scrumbie de Dunăre afumată".

2. Statul membru sau țara terță

În această secțiune ar trebui să apară doar termenul de „România“.

3. Descrierea produsului agricol sau alimentar

3.1. Tipul de produs

În această secțiune va apărea clasa de care aparține produsul, așa cum este menționată în aceeași secțiune din caietul de sarcini.

3.2. Descrierea produsului cu denumirea de la punctul 1

Această secțiune începe cu o definiție a produsului, utilă pentru traducere în toate limbile Uniunii Europene, deoarece numele nu este niciodată tradus (*De exemplu: „Salam de Sibiu“ este un produs cud/uscat. „*)

Apoi, secțiunea conține descrierea produsului care apare în caietul de sarcini (unitățile de măsură și a elementele sau tehnici de comparare frecvent utilizate, fără a preciza caracteristicile tehnice sau cerințele legale obligatorii inerente tuturor produselor de același tip). Totuși această rubrică menționează, dacă este cazul, unele elemente ale metodei de obținere utile pentru caracterizarea produsului finit: este cazul perioadei minime de maturare / uscare pentru brânzeturi sau mezeluri sau a soiurilor selectate pentru producția vegetală.

3.3. Hrana pentru animale (pentru produsele de origine animală) și materii prime (numai pentru produsele prelucrate)

Această rubrică include, după caz, cerințele esențiale pentru a caracteriza hrănirea animalelor (natura, caracteristici de calitate, proporții ...) și originea acestora. În ceea ce privește produsele prelucrate, este menționată lista materiilor prime (a nu se confunda cu ingredientele).

De reținut:

- pentru cererile de DOP, este necesar să se aducă aici, confirmarea faptului că hrana pentru animale și materiile prime provin din aria geografică. În cazul în care o parte a hranei pentru animale nu provine din aria geografică, este necesar să se ofere o descriere detaliată a acestor excepții și să ofere justificări privind legătura cu aria geografică; trebuie să se calculeze, de asemenea, cota minimă din hrana totală care provine din zonă;
- Pentru cererile IGP, se reamintește că nu există nici o obligație privind hrana pentru animale sau originea materiilor prime. Această rubrică poate rămâne goală. În cazul în care sunt prevăzute restricții, acestea trebuie să fie justificate privind legătura cu aria geografică și alte argumente tehnice.

3.4. Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată

În această secțiune este lista exhaustivă a etapelor care vor avea loc în aria geografică.

De reținut:

- definiția unei DOP impune ca toate etapele de producție, transformare și obținere să aibă loc în aria geografică;
- definiția unei IGP impune ca cel puțin una dintre etapele de producție să se desfășoare în aria geografică.

Pentru IGP, având în vedere definiția, etapele de producție a căror derulare în aria geografică este obligatorie trebuie să fie menționate aici și justificate în privind legătura cu aria geografică și alte argumente tehnice. Acesta este cazul, de exemplu, a localizării producției de materie primă pentru un produs prelucrat sau a sacrificării pentru carne.

Normele privind felierea, răzuirea, ambalarea nu trebuie să fie menționate în această secțiune.

3.5. Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc. a produsului la care se referă denumirea

În cazul în care există cerințe specifice privind alte operațiuni decât producția, transformarea și obținerea, acestea sunt descrise aici. Orice restricții (inclusiv localizarea în zonă a acestor etape) trebuie obligatoriu justificată aici în legătură cu aria geografică și alte argumente tehnice. Această secțiune poate să rămână necompletată în absența regurilor enumerate mai sus.

3.6. Norme specifice privind etichetarea produsului la care se referă denumirea

Această secțiune este identică cu secțiunea privind etichetarea din caietul de sarcini. Ea nu trebuie completată în momentul în care se aplică numai prevederile reglementărilor generale.

4. Scurtă descriere a delimitării ariei geografice

Această secțiune conține lista comunelor incluse în aria geografică delimitată. Dacă este cazul, în

scopul de a furniza un rezumat al acestei descrieri subiect, INAO poate cere să se reformuleze, selectând adecvat entități administrative pentru a scurta lista orașelor, păstrând în același timp perfectă concordanță a acestei descrieri cu delimitarea definită în caietul de sarcini.

Este posibil să se includă în această secțiune o hartă a zonei geografice.

5. Legătura cu aria geografică

Această secțiune cuprinde principalele elemente ale părții din caietul de sarcini referitoare la localizare, în afară de elementele istorice și de notorietate.

De reținut:

- Pentru DOP: legătura cauzală între calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic trebuie să fie clare, cu factori naturali și umani specifici, inclusiv, dacă este cazul, elemente ale descrierii produsului sau metoda de producție care justifică legătura.
- Pentru IGP: legătura cauzală dintre originea geografică și, dacă este cazul, o calitate specifică, reputația sau o altă caracteristică a produsului care trebuie să apară în mod clar. Mai mult decât atât, este necesar să se precizeze în mod explicit ce factori (reputație, calitatea specifică, altă caracteristică a produsului) fondează legătura cauzală și să se indice numai factorii relevanți, inclusiv, dacă este cazul, elementele privind descrierea produsului sau metodei de producție care justifică legătura.

6. Trimitere la publicarea caietului de sarcini

Această secțiune menționează adresa de internet unde este postată versiunea finală a caietului de sarcini, validată și aprobată de Comitetul național. Această adresă este menționată de către serviciile Ministerului Agriculturii, după publicarea textului aprobat a caietului de sarcini în vederea transmiterea cererii către Comisia Europeană.

4. CONȚINUTUL UNEI CERERI DE MODIFICARE DOP ȘI IGP

Atenție: caietul de sarcini modificat se aplică numai atunci când schimbările sunt aprobate de către Comisia Europeană.

Dosarul al cărui conținut este detaliat în paginile următoare trebuie depus la filiala INAO locală separat de o cerere de recunoaștere a DOP/IGP. Este compus din următoarele documente:

- 4.1. e-mail de transmisie,
- 4.2. notă de prezentare și motivare a proiectului, inclusiv impactul tehnic și economic,
- 4.3. proiectul caietului de sarcini modificat,
- 4.4. cererea de aprobare a modificării,
- 4.5. un document care permite asigurarea controlului condițiilor de producție din caietul de sarcini. Organismul de control selectat trebuie să prezinte **un plan de control modificat** în timpul analizei cererii (a se vedea capitolul 5 din prezentul ghid.)

În etapele ulterioare ale analizei, se va cere grupului să rescrie un **document unic**, așa cum este detaliat în secțiunea 4.6 din prezentul ghid.

4.1. TRANSMISIE MAIL

Scrisoarea trebuie să cuprindă:

- data și numărul versiunii documentelor transmise,
- scopul transmisiei.

Această scrisoare poate include, de asemenea, elemente contextuale care justifică cererea neinclusă în documentul intitulat „cerere de modificare a DOP / IGP” sau în nota de prezentare și motivare a proiectului.

4.2. NOTĂ DE PREZENTARE ȘI MOTIVARE A PROIECTULUI

Grupul trebuie să prezinte și să justifice cererea sa în această notă (a se vedea punctul 3.2. din acest ghid).

Elementele incluse trebuie să permită evaluarea impactului tehnic și economic al modificărilor solicitate.

4.3. PROIECT DE CAIET DE SARCINI MODIFICAT

Secțiunile și conținutul caietului de sarcini rămân identice cu cele descrise în secțiunea anterioară a acestui ghid. Ar trebui să se asigure mai întâi versiunea caietului de sarcini la care trebuie făcute modificări.

Modificările trebuie materializate distinct sau în conformitate cu modul „revizie-modificare” a software-ului Word Office, sau în conformitate cu convențiile tipografice descrise mai jos:

- Adaosuri cu caractere îngroșate;
- Anulările cu caractere barate

4.4. CERERE DE APROBARE A UNEI MODIFICĂRI DOP/IGP

Regulamentul european privind DOP, IGP sau STG prevede un document numit „cerere de aprobare a unei modificări”. Acest document trebuie să fie elaborat pe baza modelului de document impus de Regulamentul (UE) de punere în aplicare nr 668/2014 și disponibil pe site-ul Comisiei Europene, la următoarea adresă:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/schemes/legislation/index_fr.htm.

Există două modele de documente: una pentru modificări majore și una pentru modificări minore.

Pentru ca o modificare să fie considerată minoră nu trebuie:

- să se refere la caracteristicile esențiale ale produsului;
- să modifice legătura cu aria geografică;
- să includă o schimbare totală sau parțială a denumirii produsului;
- să afecteze aria geografică delimitată;

- să introducă restricții suplimentare în ceea ce privește comercializarea produsului sau a materiilor prime.

În cazul în care o cerere implică una sau mai multe modificări ale caietului de sarcini care nu sunt minore, cererea de modificare este supusă procedurii de opoziție nivel european. Din contră, modificările minore se consideră aprobate în cazul în care Comisia Europeană nu furnizează informații contrare solicitantului în termen de 3 luni de la primirea cererii.

Pentru oricare din modificări (minore sau majore), documentul „cerere de aprobare a unei modificări,, este un element esențial.

În acest scop, grupul trebuie:

- să compare în detaliu, pentru fiecare modificare, caietul de sarcini inițial și modificări aduse (în special trebuie să fie subliniate valorile țintă);
- să furnizeze, pentru fiecare dintre modificările solicitate, o argumentație detaliată, precisă și obiectivă a motivelor tehnice care au condus la depunerea cererii, iar în cazul unei cereri de modificare minoră, să demonstreze că toate modificările propuse pot fi încadrate ca fiind minore.

Este imperios necesar să se asigure caracterul complet al acestui document pe baza căruia Comisia Europeană își bazează analiza.

Exemplu de modificări majore:

„Conținutul de substanță uscată al produsului este fixat la minimum 51% în loc de 52% și se adaugă că acest parametru este exprimat „după deshidratare completă“ la finalizarea controlului. Această modificare reflectă evoluția treptată a produsului la o textură mai cremoasă. ”

Cererea de aprobare a unei modificări este baza evaluării la nivel național, pe fondul cererii și apoi la nivel european în timpul fazei analizei de către Comisia Europeană. Ca rezultat, redactarea evoluează pe măsura examinării cererii, dar trebuie să fie completă în momentul depunerii cererii.

4.5. DOCUMENT DE CONTROL

Acest document sub formă de tabel face legătura dintre cerințele modificate din caietul de sarcini și metoda de evaluare utilizată.

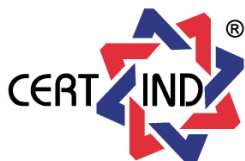
Documentul de control poate fi însoțit de o propunere de plan de control. Acesta va fi necesar înainte de aprobarea caietului de sarcini de către comisia națională.

4.6 PROIECT DE DOCUMENT UNIC MODIFICAT

Un nou document unic ar trebui să fie elaborat pe baza caietului de sarcini modificat. Acesta nu este necesar dacă modificările aduse documentului unic sunt aparente.

De reținut:

- Unele modificări aduse caietului de sarcini nu sunt susceptibile de a modifica documentul unic. Cu toate acestea, trebuie să facute în conformitate cu modelul de document impus de Regulamentul (UE)

ORGANISM DE CERTIFICARE

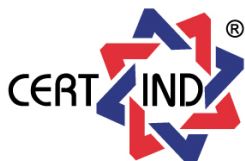
Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

de punere în aplicare a nr 668/2014, disponibil pe site-ul Comisii Europene, la următoarea adresă:
http://ec.europa.eu/agriculture/quality/schemes/legislation/index_ro.htm.

- Această punere în conformitate este necesară în cazul unei DOP, IGP sau STG înregistrate fără document unic sau rezumat-sinteză.

Pentru elaborarea documentului unic a se vedea punctul 3.5 din prezentul ghid

ANEXA 1 - LISTA LEGISLAȚIEI ÎN VIGOARE PRIVIND INDICAȚIILE GEOGRAFICE

- Regulament (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare.
- Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la stabilirea simbolurilor pentru denumirile de origine protejate, indicațiilor geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate și cu privire la anumite norme privind sursele, anumite norme procedurale și anumite norme tranzitorii suplimentare.
- HOTĂRÂRE nr. 152 din 4 martie 2015 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare
- ORDIN nr. 1762 din 16 iulie 2015 privind aprobarea Procedurii de înregistrare și verificare a documentației pentru dobândirea protecției unui sistem de calitate a unui produs agricol și/sau alimentar, a Procedurii de declarare a opoziției la nivel național și a Procedurii de transmitere la nivelul Comisiei Europene a cererii de înregistrare a sistemelor de calitate ale produselor agricole și/sau alimentare, în vederea dobândirii protecției la nivelul Uniunii Europene, precum și a Regulilor specifice privind modelul și utilizarea logoului național

Toate aceste dispoziții naționale și reglementări europene sunt disponibile pe site-urile:

<http://www.madr.ro/comunicare.html>

<http://eur-lex.europa.eu/ro/index.htm>

ANEXA 2 - CLASELE PRODUSELOR MENȚIONATE ÎN SECȚIUNEA „TIP DE PRODUS”

Aceste informații permit verificarea faptului că produsul intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr 1151/2012, așa cum este descris în articolul 1 din regulament:

- Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat
 - Produse agricole și alimentare menționate în anexa I la Regulamentul (UE) nr 1151/2012
- Identificarea tipului de produs trebuie să se facă în conformitate cu următoarea listă (anexa XI a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr 668/2014):

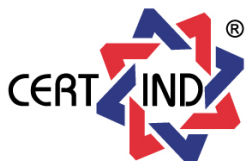
Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

- Clasa 1.1. Carne (și organe comestibile) proaspete
- Clasa 1.2. Produse din carne (fierate, sărate, afumate etc.)
- Clasa 1.3. Brânzeturi
- Clasa 1.4. Alte produse de origine animală (ouă, miere, produse lactate cu excepția untului, etc)
- Clasa 1.5. Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, uleiuri etc.)
- Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale, în stare proaspătă sau prelucrate
- Clasa 1.7. Pești, moluște, crustacee proaspete și produse derivate
- Clasa 1.8. Alte produse din anexa I la tratat (condimente etc.).

Produse agricole și alimentare menționate în anexa I la Regulamentul (UE) nr 1151/2012:

- Clasa 2.1. Bere
- Clasa 2.2. Ciocolată și produse derivate
- Clasa 2.3. Paine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație
- Clasa 2.4. Băuturi produse din extracte de plante
- Clasa 2.5. Paste făinoase
- Clasa 2.6. Sare
- Clasa 2.7. Gume și rășini naturale
- Clasa 2.8. Pastă de muștar
- Clasa 2.9. Fân
- Clasa 2.10. Uleiuri esențiale
- Clasa 2.11. Plută
- Clasa 2.12. Cărmâz
- Clasa 2.13. Flori și plante ornamentale
- Clasa 2.14. Bumbac
- Clasa 2.15. Lână
- Clasa 2.16. Răchită
- Clasa 2.17. In melițat
- Clasa 2.18. Piele
- Clasa 2.19. Blană
- Clasa 2.20. Pene

Regulamentul nu se aplică băuturilor spirtoase, vinului sau produselor viniviticole, cu excepția oțeturilor din vin.

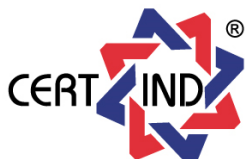
ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

ANEXA 3 – CERERE OFICIALĂ PENTRU CERTIFICARE PROTECȚIA DENUMIRII

CERERE OFICIALĂ PENTRU CERTIFICARE PROTECȚIA DENUMIRII	
☐ certificare inițială ☐ reînnoire certificare nr. certificat anterior /....., eliberat de.....	DI : DC :
1. IDENTIFICAREA SOLICITANTULUI	
NUMELE GRUPULUI APLICANT/PRODUCĂTOR INDIVIDUAL	
ADRESA (SEDIU SOCIAL):	
TELEFON: FAX: COD POȘTAL:	
C.U.I.: NR. DE ORDINE ÎN REGISTRUL COMERȚULUI:	
CONTUL: BANCA:	
2. IDENTIFICAREA MEMBRILOR GRUPULUI APLICANT¹⁾	
Numele:.....	
Adresa sediului (Punct de lucru):	
Date suplimentare (nr. angajati, CUI, etc) daca este cazul	
Numele:.....	
Adresa sediului (Punct de lucru):	
Date suplimentare (nr. angajati, CUI, etc) daca este cazul	
Numele:.....	
Adresa sediului (Punct de lucru):	
Date suplimentare (nr. angajati, CUI, etc) daca este cazul	
Numele:.....	
Adresa sediului (Punct de lucru):	
Date suplimentare (nr. angajati, CUI, etc) daca este cazul	
Numele:.....	
Adresa sediului (Punct de lucru):	
Date suplimentare (nr. angajati, CUI, etc) daca este cazul	
Numele:.....	
Adresa sediului (Punct de lucru):	
Date suplimentare (nr. angajati, CUI, etc) daca este cazul	
¹⁾ Nota: Se insereaza suficiente randuri pentru toti membrii grupului aplicant	
3. IDENTIFICAREA PRODUSULUI pentru care se solicită certificarea	
Denumirea completă a produsului:	
Caiet de sarcini:ed. ... rev ...	
4. OBIECTUL CERERII	
Certificare Conformitate Produs în vederea:	
- obținerii protecției Indicației Geografice Protejate (IGP)	☐
- obținerii protecției Denumirii Originii Protejate (DOP)	☐
- obținerii protecției ca Specialitate Tradițională Garantată (STG)	☐
Schema de certificare / Standarde de referință :	
- schema de certificare pentru domeniul reglementat de Regulamentul (UE) 1151/2012 / SR EN ISO/CEI 17065:2013	☐
5. INFORMAȚII GENERALE	
1. Aria geografică protejată este delimitată precis?	☐ DA ☐ NU ☐ NA

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

2. Există alți producători care pot solicita aderarea la grupul aplicant?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
3. Grupul aplicant/membrii/producătorul dispune de toate autorizările necesare?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
4. Sunt descrise caracteristicile materiilor prime în Caietul de Sarcini?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
5. Sunt descrise caracteristicile produsului în Caietul de Sarcini?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
6. Sunt descrise etapele de fabricație a produsului în Caietul de Sarcini?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
7. Materiile prime provin din zona delimitată?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
- dacă NU, specificați care	
.....	
8. Specificații furnizorii de materii prime care nu aparțin grupului aplicant	
.....	
.....	
9. Ambalarea/etichetarea produsului se realizează în regim controlat?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
- specificați membrii grupului care realizează ambalarea/etichetarea	
.....	
.....	
10. În cadrul grupului aplicant sunt prevăzute proceduri de monitorizare a activităților membrilor?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
11. Produsul este testat în cadrul grupului aplicant?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
- dacă NU, specificați cine efectuează testările/încercările	
.....	
.....	
12. În caietul de sarcini este specificat organismul de certificare?	☐ DA ☐ NU ☐ NA
13. Alte informații considerate semnificative (sistem de management al calității/siguranței alimentelor implementat/certificat)	
.....	
.....	
.....	
NA - neaplicabil	

6. DECLARAȚIA SOLICITANTULUI

Declarăm că am luat la cunoștință și acceptăm cerințele și obligațiile stabilite în procedura "Reguli Generale privind certificarea produselor alimentare", cod RG-CPA, pusă la dispoziția solicitantului de CERTIND în „Mapa de documente informative pentru organizațiile care solicită certificarea conformității de produs” MDI (DOP/IGP, STG).

Ne angajăm să transmitem documentația produsului, conform cerințelor organismului, să furnizăm informațiile necesare pentru evaluarea produsului care urmează să fie certificat și să achităm, la termenele stabilite, costurile aferente etapelor procesului de evaluare a conformității.

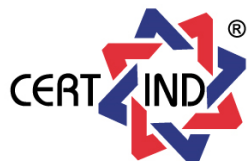
Ne asumăm responsabilitatea de a garanta că produsul satisface cerințele de certificare pe toată perioada de valabilitate a certificării.

Persoana nominalizată pentru relația cu CERTIND

.....

-Numele:

-Telefon/fax:

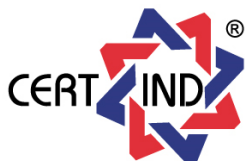

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

Numele și funcțiile persoanelor autorizate să semneze în numele solicitantului Reprezentat grup aplicant/producător individual (Nume, prenume): Persoana de contact pentru pregătirea activităților de evaluare a conformității produsului (Nume, prenume):	Semnături
Data cererii: ESTE OBLIGATORIE COMPLETAREA TUTUROR RUBRICILOR. NU SE ADMIT CORECTURI, STERSĂTURI ȘI MODIFICĂRI ! Formularul se completează clar și lizibil, de preferință cu majuscule	

ORGANISM DE CERTIFICARE

Organismul tău de certificare, din 2003.

Sisteme de management · Conformitate produs · Instruire

CERTIND S.A.

Adresa:

**Palatul UGIR 1903
strada George Enescu nr. 27-29
sector 1, Bucuresti**

Telefon:

+4 (021) 313 36 51

Site:

www.certind.ro

e-mail:

office@certind.ro

